

چهار شنبه ۱۲ اگست ۲۰۱۵

ناتور رحمانی

(؟)

تا کجای درد رفتن ؟
تا کجا از عشق گفتن
عشق انسان عشق میهن
تا کجا بر دل ستودن ...

تا کجا رگبار و دارها
تا کجا بُردن ، قرارها
کنده و زنجیر و زندان
تا کجای ختم کارها ؟

تا کجا تاریکی ، وحشت
تا کجای مرگ وحدت
عمرها آواره بودن
تا کجای شهر ذلت ؟

تا کجا خفاش و کرگس
تا کجا فرمان ناکس
سُستی چندباره تا کی
تا کجا وحشت ز هرکس ؟

تا کجا کفر، جنگ با دین
تا کجا مکر، حيله و کین
طالب و ملای تاجر
تا کجا دغا و غبین ؟

تا کجا هراس از جنگ
تا کجای شیشه و سنگ
(ناتور) آنکه می نگوید
رنگ رنگش ، پُر زنگ

تا کجا شب را دویدن ؟
تا کجا در خون تپیدن
لحظه ها پُربار از مرگ
تا کجا اخبار شنیدن ؟

تا کجا خون و رسالت
تا کجا از مرگ علامت
خون عاشق رنک خاک
تا کجای این قیامت ؟

تا کجا دست روی ماشه
تا کجای نعش و لاشه
انتحاری ، انفجاری !!
تا کجای کاج و تیشه ؟

تا کجا این دین سواری
تا کجا از حق فراری
می کشد هر دم غزالی
تا کجا سگ شکاری ؟

تا کجا شهید پرستی
تا کجا با خون مستی
عدل و انصاف گر همین است
وای ازین وحشت و پستی

تا کجای ظلم ، بیداد
تا کجا ، این استبداد
ملت آزاد در بند ...
تا کجا غوکان آزاد ؟ !

تا کجا کشتار ملت ؟
تا کجا خواری و ذلت
تا کی خون و آتش و درد
تا کجا بشکسته قامت !!